

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-12-02
Besvaras senast
2022-12-16

Till arbetsmarknads- och integrationsminister Johan Pehrson (L)

2022/23:89 En aktiv arbetsmarknadspolitik

Vi är på väg in i en lågkonjunktur som även kommer att slå mot den svenska arbetsmarknaden. Regeringens egen prognos pekar på att arbetslösheten kommer att öka till 7,7 procent under 2023. Vid sidan av att vi går in i en lågkonjunktur dras svensk arbetsmarknad också med en omfattande matchningsproblematik. Vi har hög efterfrågan på arbetskraft samtidigt som vi har många arbetslösa, vilket till stor del har sin orsak i att arbetsgivarna inte hittar rätt arbetskraft – det vill säga personer med rätt kompetens, utbildning eller erfarenhet.

Sammantaget pekar allt på att Sverige borde satsa mer på den aktiva arbetsmarknadspolitik.

Men regeringen väljer i nästa års budget att göra tvärtom och skär ned på anslaget till arbetsmarknadspolitiska program och insatser med omkring 1,5 miljarder. Därtill kan vi också konstatera att regeringen skär ned på anslagen till vuxenutbildningen. Detta kommer att innebära ett hårt slag mot den aktiva, individanpassade arbetsmarknadspolitik. Sett på individnivå kokar det sannolikt ned till att de som i dag står långt ifrån arbetsmarknaden kommer att få sämre stöd.

Prioriteringarna är synnerligen intressanta sett mot bakgrund av hur regeringen i sin budgetproposition beskriver lågkonjunkturs konsekvenser för arbetsmarknaden som följer: ”Svagare efterfrågan på arbetskraft och stigande arbetslöshet innebär att personer med en svag anknytning till arbetsmarknaden drabbas särskilt hårt.” Men när det kommer till de faktiska anslagen i budgeten finns det inget som tyder på att regeringen och arbetsmarknadsministern inser betydelsen av detta, då regeringens med hög grad av precision riktar in sig på att dra ned på de arbetsmarknadspolitiska insatserna till samma grupp.

Samtidigt som regeringen drar ned på arbetsmarknadspolitik i anslaget 1:3 i utgiftsområde 14 skriver regeringen också i budgetpropositionen att arbetsmarknadsutbildningarna och matchningstjänsterna ska öka. Detta leder osökt till funderingar om vilken eller vilka av de arbetsmarknadspolitiska insatserna som ska minska i omfattning motsvarande grad. Ett klargörande på detta område vore för transparensen skull välkommet.

Sammanfattningsvis anser jag att det är dåligt att regeringen skär ned på

arbetsmarknadspolitiken då den behövs som mest. Detta ska dock inte misstas för förvåning – utan det är snarare högst väntat att regeringen i likhet med hur partierna tidigare agerat fortsätter att ta varje given chans att nedmontera arbetsmarknadspolitiken.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga arbetsmarknads- och integrationsminister Johan Pehrson:

1. Varför skär ministern och regeringen ned på den aktiva arbetsmarknadspolitiken när regeringen själv konstaterar att gruppen med svag anknytning till arbetsmarknaden kommer att drabbas hårdare än andra grupper till följd av lågkonjunkturen?
2. Vilka insatser har ministern för avsikt att dra ned på, mot bakgrund av att ministern och regeringen vill styra mer mot arbetsmarknadsutbildning och matchingstjänster?

.....

Teresa Carvalho (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch